

ANAKRONISZTIKUS DALOK II.

T O R O K C S A B A

„Die Kunst gibt nicht das
Sichtbare wieder, sondern macht
sichtbar.”

Paul Klee

ezt a forgóajtót most már illene bezárnom végképp
és még több papírt összehordanom a támadó szótlanságnak
hogy a csinálódó sorokba ne szivároghasson be
mindenünnen a kampós lojalitású rend tompító illeme
kőtorlaszok lassú kudarca az oldódás elől menekülők tengere
és maradjon végre kívül égei óborok padmaly-íze
s az epeköves gyűrűt viselő megváltás-angyal fulladása
ne ijesszen a júniuseleji viharfelhő senki búzája fölött
ne rondítson bele asszonyok homokból kiásott éneke
a csinálódó sorokba semminemű kóbor szalmazsák ne pisszegjen
se nyilvessző a lecsuklott fejekben se rozsdaharapás
a díszlépésben körmenetező holnaposok horkolása
éhgymorra tört gyógypoharak panasza ne hallatsszon
semmi létcincogás semmi füstgomolyító szél se ágy láng-lobogás
mélyálomi tyúkok csipése vinnyogó zsákok titka maradjon
de lazuljon minden zajosan mi másik szülőt szeretne
megkukacosodott köldökét marja sejtről sejtire
mert most azok gyülekeznek a megtépett ajtó előtt
kiknek sikerült bármi módon megfürödni önmagukban
és sebeik összenőttek fájdalomtalan a csinálódó sorokkal

1.

csörömpölő limlom a beszerzett
útközben kell a poggyászt rendbe szedni
miután unottan felkászolódnak
a fölmálházott lovak
és a vonulókat
sarkantyús uruk nekiereszti
a lépegető láthatárnak
melyen túl egyre messzebb
türelmes újabb kalmárok
csörömpölő árura várnak

2.

(újabbán gyávaságon
kapom magam
túl rövid minden sorom
s minden szavam
szégyelli az előzőt:
a jelző
fésű fogai közé rakódott kosz
és ezüstedényben vacsoraként
feltálatl hányadék
a hasonlat)

3.

útban vannak a számláló nyomok
a nagyléptűek az ég pajzsát hordják
az elhullóknak a nap mutat vizet
szellőt a dögevők kara kovácsol
friss étlapot kap a talpon maradó
a kifogottat várja a betlehemi jászol
a kétvállra álló lábak labdát érnek
s győztest üdít a jól gördülő játék
csak az első és utolsó rugás a valakie
a számláló nyomok útban vannak

4.

(nemrég mert mindössze
egy másodosztályú szerelvényt
jósolhattam
az oda-vissza sínre
eresztett mozdonynak a gőzéből
egyszeri oda-vissza
fűtött elhatározás eredményeként
egy koromba fulladt
bakterháznak siklott tiszta
önvédelemből)

5.

vacogva fogadja
maga magzatává
velejét senyveszti
amikor szoptatja
gerince megszakad
s nem tarthatja vissza
hagyja hát hadd vigye
sebein futva át
éjszaka-élete
csillám-koporsóját

6.

egyszer egy teljesen idegen és torz
ám aggkori unalmában kéjsóvár vasorrú bába
egy közkézen forgó agyagamforába
— no mit? — egy ágon maradt fenyőtoboz
kora délutáni magpörgését belerázta
de nem járt sikerrel bűbájos cselfogása
a szatírok mintha megsejtették volna
hogy az öreglány bőréből szívesen kibújna
fogták s az egész esetet vízbe dobták
azóta a nagylöttyű sós varázsról vihogva szól a nóta

7.

öngyilkos költő deflorálta
s közben szenvedélyesen monologizált
de ő a hallgató a csúcst nem járta meg soha
mert bolyhos növényi énje tudta
mivel tartozik a „beszédés halálnak”
aztán az elárvult világhoz is nagyon megértő maradt
balzsamos kötőanyag
sok nagy igazság s még nagyobb titok között
maga is intim verset írt s anyásan hanyag-
pufókságú derúvel az észnek gyermekharisnyát kötött

8.

GYANÚS ÉGALJ is lehetne a címe
vagy EGY ERNYŐFELHŐ FELFEJLŐDÉSE AZ ARATATLAN

[FELETT

ennek a vonatablakba keretezett
100 km hosszú dög impresszionista képnek
s még mindig csak a borítóüveget pöcögteted
ha vállalod hogy az eperfa helyett
te állsz oda Dali lángoló zsiráfja
a záporból menekülő legyeknek régiójába
mert nem térül meg az önzetlen kölcsön és
mert dugópukkanás csak az önáldozó lövés

9.

kikapcsolódásként egy elsőosztályú ülésről
a császár pacifikáló rádiószózatot intéz
az óceán fővenyéből még előmeredő
végtagokhoz:

a zé letbe nmara dotta kpedi gáll janakaf almellé

a császár hobbyja
a botanika
a falakat befuttatja

később a kérdést a kalauz csevegve veti föl:
na ki milyen szappanyt használ a vérfürdőhöz?

10.

(mikor a mesés fedők alá már
csörtető gyávaság
hol a tűz önzetlenül ad
terv szerint egyre többet
féltett időd emésztőcsövének
s nincs szóra szükség
és több papírra a leírhatatlannak
mert hasadás nélkül olvadhatsz át
— a szikrázó kucusok elmosódnak —
s nem feszélyez a tudatlan vágy

11.

a tükrös félút
semmit sem indokol
itt nincsen pokol
mely fölvásárolhatna
hiába vagy a magadé
ahová jutottál
a piacon kívül esik
hol nincsen kereslet
régii üzletfeleid
most égetik el a szerződéseket)

12.

országokra bontották az időt
évszázaddal elmaradt tagsági díj
és összesen 3,20 méter szövet a belevalóval
öbleiben avas fogpiszkáló
öngyújtó mindenestre
meg történelmi fürdetlenség ring
a ritmust nem kell megnevezni
forgatható szájnymok a poháron majd
15 lépés után azonos fröcskölés

országokra bontották az időt

13.

felvillanthatnám még mindig a felelet kését
a hitetlen sebek tudni szeretnék születésük okát
és hogy fájhatnak-e gyógyíthatatlan hősként

de titkolni kell a rugást a fogak nyomát
míg a kötés le nem kerül az áruló hegekről
s végre kiszenved a hetvenkedő a láz
s előterpeszkedik a majd kicsattanra hizott mindegy
és soha meg nem hálálható súlyos legyintéseivel
hasadhat ezernyi újabb vérszáj a vergődő minden tagján
a pörkölő résekre hideg borogatásként az irgalom rátenyerel

14.

monsieur
a tóra futólag
ősz jó
rimbe butult csónak
mint vízi dob álma
még holdra dobálna
hinta-palinta
pióca-palánta

untat már az inga-móka
dobjunk habverőt a tóba

15.

sistereg az önellátó tűzhely
ropogósra sült cipó a fenék
nyújtózik a szépen jövedelmező hit
fényképezik a jól menő buddhista párizsít
ha bűdös is kissé a reklámnak nem árt

falatlan az ágy
vetetlen a föld
lehulló arcod előtt
istenkedő napraforgó
napra libbenő füstfelhő

16.

azt ami mindig kimarad
a gazdagodó hanyagságot
makacs kihívását a rendnek
a mindenkori gyermek szerencséjével
az ősjátékú eretnek
összefogja az elejtett szálakat
s fölszarvazott egünkbe belevonszolja
a tisztulás lehetőségét az ártatlanba
a támadás ígéretes örömét
minden nyilvánvaló ellen

17.

azt akit a keresztről nem lehet már lefeszíteni se
vessétek cakompakk a tűzre hogy kiégethesse

meghirdetett sebeit miközben minden sercenésre
megvonaglik dédelgetett fájdalom-reménye
s ha kezében láttok valamit tépjétek ki belőle
köpjétek le A JELEN ÉRETLEN A SÍRÁSRA az igéje
a FÖLDÖNFUTÓKNAK KICSI A FÖLD de hozzánőtt a talpuk
egy ökörszarv megszólal a fűben
akad-e sírásó ki megmondja mic vogmuc
s a hősök felszisszennek

18.

a fehér székről felkelnek az eltörött kezek
az ismerős hús nem mállik az idegen arcról
hiába dörömböltek beteg
bot-ököllel vértelen íme a kísérlet
a bőr alá vezetett
puffasztó méreksugár keselyűcsőrű áramütés
és egyebek sem nyithattak kellő rést
az elkomorodott kíváncsiság előtt
csak őszülő szakáll serkent elő
de később egy fintorba az is visszanőtt

19.

ezek hát azok a bizonyos kétértelmű kínok
remélem a bebocsátást
sikerül majd mindössze megálmodnom
amikor is elsütöm az illemkódex valamennyi poénját
sőt engesztelésként elmondok majd néhány
túlságosan örök igazságot pl. efféléket:
„mezítláb az ember tegnapi poharába csunyan
beleléphet”
a jövevény megnyugtatója ugyanis dolgom
végeztével esedékes

20.

ahogyan dacára minden hirdetőoszlopnak
(bocsánat, kedves kerítők, itt jó helyen van a dac)
gondosan nekihegyeztem valakinek a sorokat
s a megtiport szavakat is újra mell-
és harisnyatartóval látom el hálát kell
adnom e ritkán kielégíthető alkalmaknak
hogy ronda kis kalandjaimtól
megszabadítottak
és végre letörölhetem
maszatos fekhelyem

illene már hogy egyszer én se legyek senkinek se itthon
azt a sürgető kopogtatást majd legföljebb nem hallom
olyankor déltájt bármikor legyen önző az álmom
és az utca bögő kerekei 16 liter tejet adnak naponta

a kétkötetes villanyszámla Jean-vicceket szellőztet
a barátom barátnője az én barátnóm is azé aki megműveli
a vinyakot a háziasszonyom nem bírja a széket illene kimosni
a kifizetetlen vásznakát már várják a keretek szakemberei
az új női aktot örökvakuval vagy lángszórával készítik
s a rendelés így kezdődik: „Már napok óta szükségét —
érezem, hogy írjak. Nincs semmi különösebb írnivalóm” ...
mégis szerencse írni így elkerülhetem a közvetlen szó veszélyét:
„az Ön részére fenntartott ketrecet haladéktalanul foglalja el”
mert levélhulláskor stílustalan oroszlánüvöltéssel a park
embertant és szelek járását kell tanulni a szúnyogjárta padon
s a parkőr hiábavalóan ígérgeessen fűt-fát egy gereblyéért
a gazgyökerek ellen kúszó kertész nem dolgozik teljesítményre
mert holnap is kell valamit böngészni uram értse meg
bele kell izzadni alaposan a pihenésbe hogy fizessen érte
az ébredés amikor senkinek se vagyok otthon végre